

Zăpada mieilor

Mihai Manolescu

Zăpada mieilor

Zăpada mieilor supuși
S-a aşternut în grabă mare,
Cu plăpumi albe la culoare,
Venite astăzi dinspre ruşi.

Zăpada mieilor blajini
S-a aşternut cu nepăsare,
Peste livezile în floare
Şi peste pâlcuri de arini.

Zăpada mieilor curaţi
S-a aşternut în miez de noapte,
Ca o poveste spusă-n şoapte
De mai bătrâni noştri fraţi.

Zăpada mieilor cuminţi
S-a aşternut cu fulgi cât palma,
Cernuţi din nouri deşi, de-a valma,
Pe oseminte de părinţi.

Zăpada mieilor tăcuţi
S-a aştenut pe nesimţite,
Pe risipitele morminte
Ale străbunilor pierduţi.

Atât de proaspăt aşternută,
Zăpada mieilor ne lasă
Îngânduraţi, pierduţi, în casă,
Într-o letargică derută...